Szántó T. Gábor

Európa szimfónia

PRÓZA - LXIII. évfolyam, 36. szám, 2019. szeptember 6.

Miután leszerelt, szeptemberben András megkezdi a főiskolát. Próbál túllépni a katonaság begubózásra késztető időszakán, de kapcsolatai nehezen alakulnak. Pár futó viszonya van, barátai nincsenek. Évfolyamtársai közül akad, aki törtetőnek és lekezelőnek tartja, néha pedig úgy érzi, hogy minden ok nélkül, pusztán apja pártfunkciója miatt tartanak tőle távolságot. Amikor magára marad, nincs más, mint újra csak a gyakorlás.

Apja nem hagyja békén, tovább hangoztatja aggodalmait, hogy nem fogja tudni eltartani magát, mert kevesebb a zenekar, mint a jó zenész. András ilyenkor dacosan visszavág, hogy jó zenész lesz, talál munkát, de ha netán mégsem, akkor is meg fog élni.

Elege van az otthoni konfliktusokból, újságkihordásból szerez pénzt, hogy albérletbe mehessen. A többi kézbesítővel együtt minden hajnalban megjelenik a Híd utcában, a Postapalota hírlapelosztójában, és kerekeken guruló zsákban hordja ki a lapokat. Néhány hét után már nem a vekker, hanem belső órája ébreszti.

Az ősz folyamán, még a vizsgaidőszak előtt, el is költözik. A város nyugati szélén, a Monostori negyedben, öreg hegedűtanára rogyadozó házában kap szobát. Reggeltől estig tanul, gyakorol a főiskola málló, sárga vakolatú épületében a Brătianu utcában, amit anyja Király utcaként emleget.